

Γραφεία: Ήμερη 12, 7^η όροφος, ηλ. Κανίγγος, Αθήνα 106 77, τηλ. 3622315 - 3619887 (6-10 μ.μ.), αρ. φύλλου 10 (Σελ. 100)

Λίγες οι διευκρινίσεις και πολλές επιμεκότητες

Όλα έμοιαζαν, λοιπόν, σαν τη
 αυγή πριν την καταστροφή. Αλλά
 και το ΒΗΜΑ τονίζει ότι το
 ΠΑΣΟΚ είχε φτάσει στο ναδίρ της
 δημοτικότητας του, αφού τον έντυ-
 λωγισμό "αναεγκριτισμό Μηδώς
 είχε έρθει η ώρα να μπουκνέμπο-
 ρά οι αριστεροί υποστηρικτές.
 να εντυπωσιασθείς εξελίξεις για
 τις οποίες χρειαζόμαστε μελλοντο-
 γνάμματα μας; Η αριστερά η-
 ταν: προς το παρόν, όχι. Και να
 αριστερά δεν υποστηρί-
 γνουν

Οι άλλοι έξι δημαρχοί (και
δελφίνοι) Ανδριανόσαυλος και
Κούβελας επέστησαν να τον μι-
μηθούν και, για να ειςγουρέψαν
την εξαεφάληση του θανείνου
(συνέχεια στη σελ. 2)

Η μονόπλευρη λιτότητα διατηρείται για τους μισθώ-
τους, τους συνταξιούκους και
τους αγρότες. Το αρχικό ζέ-
λνασμα της καταβολής της
Α.Τ.Α. του πρώτου τετραμήνου
του '88 όχι στην αρχή, όπως
γινόταν έως σήμερα, αλλά στο
τέλος, ήταν τόσο κοντό, που ο
ίδιος ο κ. Παπανδρέου το ανέ-
τρεξε. Ταυτόχρονα αναμένεται
με την κατάρτιση του προϋπο-
λογισμού αύξηση της φοροδο-
χίας, κύρια της έμμεσης, που
θα αφαιρέσει από την αγο-
ραστική δύναμη των εργαζο-
μένων ό,τι απέμεινε. Ο κ. Ση-
μίτης δεν καθόριζε τον κυβερ-
νητικό στόχο για τον πληθω-
ρισμό, λέγοντας ότι την ευθύ-
νη για την ευημερία τους
έχουν οι εργαζόμενοι, οι α-

Όπως έχουμε αναλύσει σε προηγούμενα φύλλα, η λιτότητα δε χρηματοδοτεί την ανάπτυξη του τόπου, αλλά την εξάρτησή και δεν πρόκειται να είναι παροδικό φαινόμενο, επειδή έχει επιβληθεί από τους ξένους, για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά τους. Η συνέχιση της για τρίτο χρόνο θα κάνει πιο έντονα τα αποτελέσματά της ε' όλους τους εργαζόμενους και παρ' όλη τις όποιες παρατίξεις υπουργών, δε θα είναι εύκολο στον κ. Παπανδρέου να συνεχίσει για πολύ ακόμη τους αποπροσανατολισμούς του. Έτσι, σύντομα, το πρόβλημα θα πάψει να είναι στενά οικονομικό και θα πάρει τις πραγματικές, πολιτικές του διαστάσεις. Και ο κίνδυνος πραγματικής πολιτικοποίησης.....

Δυστυχώς, στη χώρα μας σχεδόν

Επόμενο για το πρόβλημα της

Η πολιτική αυτή ακολουθήθηκε
ε'όλη την περίοδο της νεοελλή-
νικής ιστορίας και για τους ι-
δίους λόγους λόγους.

(συνέχεια στη σελ. 4)

Δεν ήταν όμως το θέμα μισό;

ΣΧΟΛΙΑ

ΟΧΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Περίεργες κινήσεις εμφανίζονται για τη Μεγαλόνησο. Κάποια συνθήματα για αυτονομία (!), σε τσίχλους, κάποιας περίεργες χρηματοδοτήσεις σε περίεργα ευημερούντες συνεταιρισμούς. Μεγάλο ενδιαφέρον για αρβύλες από το Ισραήλ, καθώς και για πρώτες καλλιεργητικές προϊόντων (που δεν τα παράγει το Ισραήλ).

Τι συμβαίνει; Ποιοι τους καλύπτουν; Ευτυχώς που την Κρήτη την κατοικούν Κρητικοί! αλλά, πάντως, μόνο αυτό μας έλειπε.....

«Άξιον Εξί», αλλά...

Εν τάξει. Να τη φέρουν την εικόνα τη χιλιόχρονη. Τα σύμβολα να τιμώνται. Όσοι αιεθάνονται την ανάγκη ακόμη ας τα προσκυνούν.

Αλλά, για όνομα του Θεού, όχι και τιμές... αρχηγού κράτους! Όχι και παρελάσεις. Όχι, τελικά, και ε-ξωτελισμός θεσμών, προσώπων, αλ-λά και των ίδιων των συμβόλων.

Κανείς πια δεν ντρέζεται;

Διαμαρτυρίες... Παραμονής.

Τελικά το ΠΑΣΟΚ μπορεί να μην έλυσε κανένα πρόβλημα (εκτός βέ-βαια, από το οικονομικό όλων των τελεχών του), μπορεί να βάζει και να πλάτνει την ελπίδα (που ήρ-θε να εξαφανιστεί), όμως τότε-πό-τε μας διασκεδάζει βαθύτατα.

Όλα τα μέλη (που ειπίζονται από την τέλη μας και που αποταμιεύουν για τα εξόχια τους) της ΚΕ. του στην τελευταία συνέδριάση της δια-μαρτυρήθηκαν εντονότατα για τα αίσχη του κόμματός τους. Και τι δεν είχαν!

Και θα περίμενε κανείς την άλλη μέρα στην ΚΕ. να είχαν μείνει μόνο ο Άκης, ο Κωστάκης κι ο Γιωργά-κης. Αμ δε! άλλο τα λόγια, κι αλ-λο τα πράγματα.

Αυτός είναι ο κατά ΠΑΣΟΚ σοβια-λισμός... ρεαλισμός.

Η ΕΑΡ ζητά εκλογές.

Τι την έπιασε, θα απορούει κα-νείς αφελής. Βιάζεται να βγά-λει λόγους ο κ. Κύρκος, θα υπέ-θετε άλλος.

Και κάποιος πιο πονηρός: -Βρε, μήπως φοβάται ότι θα τους χάσει όλους σιγά σιγά;

ΠΟΛΛΟΙ ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΣΕΤΕΣ

Ενώ ο θόρυβος για τις υδουλούς συνεκρίχεται έγω και με μειωμένη έ-νταση (ωστό φυσικό, αφού όλοι σχεδόν φαίνονται να έχουν λερωμένη τη φυλιά τους), υάισοι οι ε-π' ουρανόν να βγάλουν κέρδος υάινοντας υδουλότη μ' αυ-τές.

Τον τελευταίο καιρό το ΠΑΣΟΚ βρισκόταν στο υιο χαμηλό ευαλωστός ανυποληψίας. Στη ΝΔ. ο Μητσοτάκης φαινόταν να ξεσκεπάζει τα εσωτερικά υφροβλήματα υαι να υυ-ριαρπεί στο χώρο της Κά-τι έωρεσε να γίνει, για να διατηρηθούν οι υωιθυη-ές (υρος το υαρόν) υορ-ρωιές. Αναυόρθησαν, λοι-υών, υαι υρηγυμουοιήθη-υαν υωλιές υωοραυητο-φυνημένες υυνομιλίες του Καραμανλή. Ί' αυές ο υωύ-ην Πρόεδρος της Δημουρ-τίας υωουαλεί το Μητσο-τάκη «υιο αναυιόυωτο υωυιτιυό την υωορία της υύρας», για τον υωοίο έρ-φει μόνο υωυφρόνηση. Απο-υαλεί «υιθίο» τον Κίλη, γά-δαρο» τον Κάρτερ, «ανόη-το» το Μουστο υαι μόνο για το Μαεσαβετα υωυρ-χει υάυοις υωλός λόγος, γιατί «μόνο αυός υωίνει υω-ετό τα υωράματα (φυσικά υμάς δε μας υάινει υναυωση η υυείτηση του Καραμανλή για το Μαεσαβετα).

Με τη δημοσίευση των υυνομιλών υωυευχάινονται υωλλυαυοί υωοχοι: Ο «έθιμ-πης» τραυάει το αυτί του Μητσοτάκη υαι του υωυ-θυμίζει ότι είναι υεργός

υαι όχι «υυταυιόυος» υω-λιτιυός. (Συεφτείτε υαυόνη-μα, ένας υωυρογδονάυρος να υυνηρείται υς υεφδρεία για μελλοντικές υεξελίξεις) Και μάλιστα υάινει υωιδα-ξη υωοφαιυετιυότητας υαι υυταυερυαυηυού, υωουα-θύντας να υεβάζει τις με-υοτικές του Προυαλείται α-υαταυή στη ΝΔ. υαι ετο-φή της υωουοπής αυό τα υφροβλήματα του ΠΑΣΟΚ. ετα άυα της υφροβλήματα, αυόρη υαι αυό τον φυλι-υό της υάυς. Αποδύζει αυ-οίς της υαταυαυής είναι το γυονός ότι η ΝΔ. υφρο-υάυηε να υωουηρεί, υωυς φυσικά να υείθει υανένα, ότι οι υαυές ή-ταν υωαυές. Όσο για τον Παυανόρεο με την υωιγε-υη-υοήθεια υαι του υωλός του Αγιου (φλυαυής) βγαι-νει αυό τη δεινή του θέση υαι υολμάει αυόρη υαι δηυόυις υφφανίσεις, είδος υωάυιο τον τελευταίο και-ρό.

ΠΑΣΟΚ υαι ΝΔ αλληλο-υατηγορύντου για την υ-υόθεση υαι όυως υάιντα έχαν άυιο γι' αυτά υου-λένε ο ένας για τον άλλο. Μόνο για τον εαυτό υους, όταν μιλάνε, έχαν άδυο.

Η υεαίση του υυβερη-τιυού ευωρόυωυου την 29-10-87 στο «υρε-ρουν» υετυα με τη υυυυευριμένη υωόθεση αλλη υαι τις υωυλο-υές γυενιυότερα ήταν (υωυιυυάυαυεία. Δη-μυαυήθηκε, λοιπόν υαι ένα υέο θέμα για υωυορσάνα-αυέο, όυοτε υρηάυεται.

Ο Γουαϊνμπέργκερ έφυγε

Ο Πενταυωνισμός, όμως, παραμένει...

Στο προηγούμενο φύλλο της «Ε» σε ανάλυση της διεθνούς κατάστασης είχε επισημανθεί μία αλλαγή στην ισορροπία δυνά-μεων παγκόσμια προς όφελος του «εμπορικού ή Αραβικού» μπλοκ των ΗΠΑ. και των ευμάρτων του και σε βάρος του στρατιωτικοβιομηχανικού ή «εβραϊκού» μπλοκ, που εκφράζε-ται πολιτικά με το Ρίγκαν και, κυρίως με το Γουαϊνμπέργκερ. Και σαν μία ακόμη επιβεβαίωση αυτών των εκτιμήσεων ακο-λούθησε και η παραίτηση του υουργού εθνικής άμυνας των ΗΠΑ, Γουαϊνμπέργκερ.

Συν αρχή επιχείρησαν να μειώσουν την πολιτική και οίκο-νομική υμμεσία της παραίτησης αυής, προβάλλοντας υωουοπι-κούς λόγους, που γρήγορα, όμως, υαυρέθηκαν, και ήδη άυνηκαν οι υρηγματικοί λόγοι. Κατά την περίοδο της (εκευικής) κυριαρ-χίας του ο Γουαϊνμπέργκερ πέτυχε να απορροφούν οι ετα-υιυτικές δαπάνες το 6% (!) του εθνικού εινόδηματός των ΗΠΑ έναντι του 4% που ήταν προηγυμένως. Προάυηε το εκέδιο «πόλεμος των άετρων», που θα απορροφούε ακόμη μεγα-λύτερα κονδυλία. Δημιούργηε τεχνητές εντάσεις, όυε να δικαι-ολογεί υρόδύσεις και άυρητες δαπάνες, υρήυιμες όυως για τις εταυιυτικές βιομηχανίες. Ουειαυικά οι δαπάνες αυές ήταν το αίτιο για το τερόυιο έλλειμα στο δημόσιο προύπολογισμό και είχε πέτυχε όλος ο κόσμος να υρηματοδοτεί τα υρο-γράμματα του, με τους ίδιους αποδέκτες των κερδών. Και ταυόχρονα να επεκτείνει την πολιτική επιρροή της μερί-δας αυής των ΗΠΑ παγκόσμια, π.χ. ετα φυλιππίνες, όπου έ-διωξε τον Μάρκος, όργανο του άλλου μπλοκ (υούλτες, Σοβιε-τική Ένωση!).

Η ανύδραξη όμως στην πολιτική αυή ήταν έπση. Σχεδόν όλος α-δυτικός υώρος πύδαν για αλλαγή της οίκονομικής πολιτικής των ΗΠΑ, που δημιούργηε και το τελευταίο κραυ ετα υρημαυήρια (κέντρα των εβραϊκού κεφαλαίου...). Ταυόχρονα το άλλο μπλοκ προάυηε πολιτική μερικού αφουλισμού σε υυνεργασία με τον Γκορμπαυέυφ. Έτσι η δύναμη του Γουαϊνμπέργκερ μειώθηκε και το αποτέλεσμα ήταν η παραίτηση.

Η πύση του γεραικού αυού, όμως, δε υυμάνει υπουρευιυά και υωοαρή ήτα του μπλοκ που εξέφραζε πολιτικά. Η ισορροπία θα εταεφαιυεί πάλι σε κάπως χαμηλότερα επίπεδα κερδών και επιρροών, υωυς μεγάλης απώλειες, και μάλιστα όχι σε ό-λες τις υεριοχές των αμερικάνικης επιρροής. Έτσι εταυ Ελλά-δα δεν «έλεε» οι υουργοί επιρροής του πεταγδύου όυε έχω-αν, ακόμη τυλάυιζον... τις θέσεις τους ετα κομματικό μυκα-νισμό του ΠΑΣΟΚ τα γυνωα άνύετοιχα όργανα. Και η προ-άυη του Έβερε υυνεκίδεται (παρ' όλο που φαίνεται να τον ετα-ρίδι υεριέυότερο το ευρωπαϊκό εβραϊκό κεφάλαιο, αή ότι το αμερικάνικο, που δε υυρηλίσουν πάντοτε...).

Και, φυσικά, δεν ήρθε να γυενάμε ότι για μας δεν είναι καλύτεροι οι άλλοι. Στυρίδουν άλλυεε τον κ. Παυανόρεο και τη Μάρκαρετ (δεν γράφεται ετα ατέιο) και υρησάδυν τον υ. Μάρκος να εταναφέρουν.

Με όα γράφουμε πιο πάνω δεν γυενάμε ότι οι υερινύαυις δεν υουούν να καθορίσουν τα πάντα όυως τα θέλουν.

ΠΑΙΔΕΙΑ :

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Ορόλος των εκπαιδευτικών

Και, αν τα υφροβλήματα ετα Δημοτική και, λιγότερο, ετα Μέση εκπαίδευση είναι όχι τό-σο έντονα, παρ' όύο τους αμφ-εβηταυμένους ετόχους και τα μέτρα που παίρνονται, τόυτο οφείδεται στο ότι κρίνουν πως δεν ήρθε η δε υρηάυεται να της διαλύσουν, κυρίως όμως ετους εκπαιδευτικών των δύο αυτών βαθμίδων. Η εταεκόνη του με τη νέα γυνά, που γί-νεται ύετερα από δική τους επιλογή και με εκοπό όχι να πλουτίσουν, τους κεντρι-δει υυνεκώς για την ανά-λυση του υφροβλήματος και την επιδίωξη υρηγμαυικών λύσεων. Γι' αυό και είναι πάντοτε επικίνδυνοι για το εόυημα ανεύαυητα από την

Υποβάθμιση και άλυτα προβλήματα για χάρη της εταρτηγής

τυπική πολιτική τους ετοπύ-τιμη. Γι' αυό και πάντοτε φροντίζουν να τους έχουν οίκονομικά ευάλυτους, μήπως και υουρέσουν να τους έχυν, υυυκώς υωυς επιτυχία, και υποταυήνους.

Το ανύδυο υυμβάινει ετα ανώτερη και ανώτατη παιδεία. Η υυμβολή των ακαδημαϊκών δαυκάλων είναι μόνο αρνητι-κή, ή έγω, παδυτική. Η επι-λογή του εωυήματος είναι να μην υυάρχει ετα υύρα μας υαυαυαυηγή της γυνώ-εως. Να μην υυάρχει παυαυηγή της με αμυυρία της ίδιαι-τερες υυνδύες μας. Συυεδνή επιλογή υγείων, όχι μόνο πολι-τικών, άμρεα εταυτημένυν α-πό ζένα κέντρα καθορυτικών επιλογών, όυως αναλυτικότερα

θα εκθέσουμε σε υροεκή φυλ-λα της «Ε».

Υπάρχει λύση;

Είναι, λοιπόν, δυνατό να λύει, ή έγω να επιυερηθεί να λύει το υφροβλήμα της παιδείας, ετα σε όλα τα πέδια και σε όλα τα επίπεδα οι επιλογές δεν είναι Ελληνικές; Είναι δυνατό να υυ-ζυυήυουμε για λύση σε ένα ε-πιμέρους υφροβλήμα, εταυν όλα τα άλλα ανύ να λύνονται υυνεκώς περιπλέκονται; Είναι δυνατό να οραματιδύμαστε οάυις μέσα ετα γυενική διά-λυση και το πάος; Λύση, βέβαι-α υυάρχει. Δυεκόλη, όμως, και μακρόχρονη. Οι δε μεμονωμένα όυματα. Ολική. Η κατάρυη του εταυήματος και της λυγι-κής του.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΜΕΝΙΟΥ

Κανένας λογικά εκεπόμενος δε θα περίμενε η κατάσταση στο χώρο της δικαιοσύνης να διέφε-ρε ουειαυικά από την κατά-σταση σε όλς τις μορφές της δημόσιας ζωής. Θα άυτούεε μόνο την ύμηση των υρηγυ-μάτων.

Ο κ. Κουεόυωργας, όμως, δι-αφωγεί. Θεμελιδεί να διορύονται οι υροϊστάμενοι των δικαιουρι-ων από τον υουργό και οι διορύμενοι να ορίδυν τους δι-καυές για κάθε δική. Θα εκι-φτυκε, φαίνεται, πως κακώς η δικαιοσύνη είναι τυφή. Και της «ανοίγει τα μάτια», αρνούμενος την κλήρυση, το ελάγιο που ζυεύν οι ενάυις των δικαυών, κάτι που θα διέ-εωξε λυη άυοτιυεία.